

Pepe Escobar: Írán a Rusko připravily past na Západ v Palestině

 putin-today.ru/archives/192220

30 октября 2023 г.

Jedinou zemí, která by mohla odvrátit pozornost Západu od Ukrajiny, je Izrael. Ale Spojené státy a jejich spojenci se dostanou do existenční pasti, pokud si myslí, že vítězství v západní Asii bude snazší než v Evropě.

Strategické partnerství mezi Ruskem a Íránem – s Čínou, která je podporuje – připravuje na západoasijského hegemona sofistikovanou past ve stylu Sun Tzu.

Váleční štváči zodpovědní za zahraniční politiku USA, kteří v žádném případě nejsou Bismarckovci, věří, že pokud je projekt Ukrajiny nedosažitelný, pak konečné řešení v Palestině, totiž etnické čistky, může být hračkou.

Pravděpodobnější scénář je však ten, že Írán – Rusko – a nová „osa zla“ Rusko – Čína – Írán – mají vše, co je potřeba k tomu, aby hegemonu stáhli do druhé bažiny. Je to všechno o použití vlastních nevyzpytatelných pohybů nepřítele, aby ho vyvedl z rovnováhy a dezorientoval do bezvědomí.

Myšlenka prezentovaná Bílým domem jako realita, že „věčné války“ na Ukrajině a v Izraeli jsou vepsány do stejné vznešené myšlenky „demokracie“ a jsou důležité pro národní zájmy USA, se již minula – dokonce i mezi americkým veřejným míněním.

To nezabrání výkřikům a šepotům přicházejícím z USA, kde američtí neoconi s vazbami na Izrael zrychlují tempo, aby vyprovokovali Írán – prostřednictvím notoricky známé falešné vlajky, která povede k americkému útoku. Tento scénář Armagedonu dokonale zapadá do biblické psychopatie izraelského premiéra Benjamina Netanjahua.

Vazalové budou nuceni se pokorně podřít. Hlavy států NATO okamžitě odcestovaly do Izraele, aby ukázaly svou bezpodmínečnou podporu Tel Avivu, včetně Kyriakose Mitsotakise z Řecka, Italky Giorgia Meloniho, Brita Rishi Sunaka, Němce Olafa Scholze, postaršího obyvatele Bílého domu a francouzského prezidenta Emmanuela Macrona.

Pomsta za arabské „století ponížení“

Libanonské hnutí odporu Hizballáh zatím projevovalo výjimečnou zdrženlivost a nebralo žádnou návnadu. Hizballáh podporuje palestinský odpor jako celek – a ještě před pár lety měl vážné problémy s Hamasem, kterému čelil v Sýrii.

Mimochodem, Hamás, i když je částečně financován Íránem, není Íránem kontrolován. Ačkoli Teherán podporuje palestinskou věc, palestinské odbojové skupiny dělají svá vlastní rozhodnutí.

Hlavní zprávou je, že všechny tyto problémy se nyní řeší. Tento týden Hamas i Palestinský islámský džihád (PIJ) odcestovaly do Libanonu, aby osobně navštívily generálního tajemníka Hizballáhu Hasana Nasralláha. To hovoří o jednotě cílů – nebo o tom, čemu se v regionu Osy odporu říká „jednota front“.

Ještě výmluvnější byla návštěva Hamasu v Moskvě tento týden, která se setkala s bezmocnou izraelskou zuřivostí. Delegaci Hamasu vedl člen jeho politbyra Abu Marzouk. Náměstek íránského ministra zahraničí Ali Bagheri přijel speciálně z Teheránu a setkal se se dvěma klíčovými náměstky ruského ministra zahraničí Lavrova - Sergejem Rjabkovem a Michaiilem Galuzinem.

To naznačuje, že Hamás, Írán a Rusko vyjednávají u jednoho stolu.

Hamas vyzval miliony Palestinců v diaspoře, stejně jako celý arabský svět a všechny země islámu, aby se spojily. Pomalu, ale jistě se objevuje vzorec: arabský svět – a velká část islámu – může být na pokraji významného sjednocení, aby pomstil své „století ponížení“ – stejně jako Číňané po druhé světové válce s Mao Ce-tungem a Tengem Siao-pchingem. ?

Peking to prostřednictvím své sofistikované diplomacie nepochybně naznačoval klíčovým hráčům ještě předtím, než bylo začátkem tohoto roku dosaženo sblížení mezi Íránem a Saúdskou Arábií zprostředkované Ruskem a Čínou.

To samo o sobě nezastaví věčnou americkou neoconskou posedlost bombardováním kritické infrastruktury Íránu. Bez jakéhokoli pochopení vojenské vědy tito neoconi ignorují, že íránské odvetné útoky budou přesně zaměřeny na každou americkou základnu v Iráku a Sýrii, přičemž Perský záliv je stále otevřenou otázkou.

Nesrovnatelný ruský vojenský analytik Andrej Mart'janov ukázal , co by se mohlo stát s těmito drahými americkými železnými lázněmi ve východním Středomoří v případě izraelského útoku na Írán.

Kromě toho je v severní Sýrii nejméně 1000 amerických vojáků, kteří kradou ropu v zemi, která se také okamžitě stane cílem.

Ali Fadavi , zástupce vrchního velitele IRGC, se dostal k věci: „Máme technologie ve vojenské oblasti, o kterých nikdo neví, a Američané o nich budou vědět, když je použijeme.

Vezměme si íránské hypersonické střely Fattah – bratrance Kinzhalu a DF-27 – létající rychlostí 15 Mach a schopné dosáhnout jakéhokoli cíle v Izraeli za 400 sekund.

A přidejte k tomu sofistikované ruské systémy elektronického boje (EW). Jak bylo potvrzeno v Moskvě před šesti měsíci, když došlo na vojenskou spolupráci, Íránci řekli Rusům u jednoho stolu: "Cokoli potřebujete, zeptejte se." Totéž lze říci i naopak, protože společný nepřítel je stejný.

Je to všechno o Hormuzském průlivu

Srdcem každé rusko-íránské strategie je Hormuzský průliv, kterým prochází nejméně 20 procent světové ropy (asi 17 milionů barelů denně) plus 18 procent zkapalněného zemního plynu (LNG), což je nejméně 3,5 miliardy kubických stop za den.

Írán je schopen uzavřít Hormuzský průliv v mžiku oka. Pro začátek by to byla jakási poetická odplata spravedlnosti pro Izrael, který se snaží nezákonně položit ruce na veškerý zemní plyn v hodnotě několika miliard dolarů objevený na šelfu Gazy : to je mimochodem jeden z naprosto klíčových důvodů etnických čistek v Palestině.

Skutečnou výzvou však bude zničit strukturu derivátů Wall Street v hodnotě 618 bilionů dolarů. dolarů, což bylo v průběhu let potvrzeno analytiky Goldman Sachs a JP Morgan a také nezávislými obchodníky energetických společností v Perském zálivu.

Když se tedy začne tlačit – a to nejen v případě obrany Palestiny, ale také ve scénáři totální války – nejen Rusko-Írán, ale také klíčoví hráči v arabském světě, kteří se brzy stanou členy BRICS-11, jako je Saúdská Arábie a Spojené arabské emiráty, budou mít kdykoli vše, co potřebují ke zničení amerického finančního systému.

Jak zdůrazňuje jeden vysoce postavený úředník Deep State ze staré školy, který nyní podniká ve střední Evropě:

„Islámské státy mají ekonomickou výhodu. Mohli by vyhodit do povětří mezinárodní finanční systém přerušáním dodávek ropy. Nemusí vystřelit ani jeden výstřel. Írán a Saúdská Arábie se spojují. Vyřešení krize z roku 2008 si vyžádalo 29 bilionů dolarů, ale pokud k ní dojde, tato krize nebude vyřešena ani se 100 biliony dolarů ve fiat instrumentech.“

Jak mi řekli obchodníci ze Zálivu, jedním z možných scénářů je, že OPEC začne uvalovat sankce na Evropu, nejprve z Kuvajtu a poté z jedné země OPEC do druhé, toto hnutí se rozšíří do všech zemí, které považují muslimský svět za nepřátele a maso pro válka.

Irácký premiér Mohammed Shia al-Sudani již varoval, že dodávky ropy na západní trhy by mohly být pozastaveny kvůli tomu, co Izrael dělá v Gaze. Íránský ministr zahraničí Hossein Amir-Abdollahian již oficiálně vyzval islámské země k úplnému embargu na dodávky ropy a plynu zemím – v podstatě vazalům NATO – které podporují Izrael.

Křesťanští sionisté ve Spojených státech mají tedy ve spojení s Netanjahuovými neokonzervativci, hrozící útokem na Írán, potenciál svrhnout celý globální finanční systém.

Věčná válka v Sýrii, remix

V kontextu současné krize podobné vulkánu je strategické partnerství mezi Ruskem a Čínou extrémně opatrné. Pro vnější svět se jejich vzájemný oficiální postoj rovná odmítnutí stát na straně Palestiny nebo Izraele, volání po příměří z humanitárních důvodů, dvoustátním řešení a respektování mezinárodního práva. Všechny jejich iniciativy v OSN jsou hegemonem náležitě sabotovány.

Washington prozatím odmítl dát zelenou izraelské pozemní invazi do Gazy. Hlavním důvodem je bezprostřední prioritou USA: získat čas na rozšíření války do Sýrie, která je „obviňována“ z toho, že je pro Hizballáh klíčovým tranzitním bodem pro íránské zbraně. Znamená to také znovuotevření staré válečné fronty proti Rusku.

V Moskvě nejsou žádné iluze. Zpravodajský aparát dobře ví, že izraelští agenti Mossadu radili Kyjevu v době, kdy Tel Aviv pod vážným tlakem USA dodával Ukrajině zbraně. To rozzlobilo bezpečnostní síly a možná to byla osudová chyba Izraele.

Neocons se nezastaví. Vytvářejí paralelní hrozbu: pokud Hizballáh zaútočí na Izrael něčím jiným než několika vzácnými raketami – a to se prostě nestane –, pak bude ruská letecká základna Khmeimim v Latakii „zlikvidována“ jako „varování“ Íránu.

To se ani nedá nazvat děti hrající si na pískovišti. Po sériových izraelských útocích na civilní letiště v Damašku a Aleppu Moskva bez mrknutí oka nabídla Sýrii svá zařízení v Khmeimim – podle některých ruských zpravodajských důstojníků s povolením pro nákladní lety íránských islámských revolučních gard (IRGC).

Netanjahu nebude chovat smrtelnou touhu bombardovat ruskou leteckou základnu plně vybavenou systémy A2/AD.

Moskva také jasně chápe, co tyto drahé americké železné lázně mohou mít ve východním Středomoří. Odezva byla okamžitá: Mig-31K nepřetržitě hlídkují v neutrálním vzdušném prostoru nad Černým mořem, jsou vybaveny hypersonickými dýkami, kterým trvá let do Středozemního moře pouhých šest minut.

Uprostřed tohoto neokonzervativního šílenství, kdy Pentagon přesouvá masivní arzenál zbraní a „neuveřejněných“ schopností do východního Středomoří, ať už je cílem Hizballáh, Sýrie, Írán, Rusko nebo vše výše uvedené, jsou Čína a Severní Korea součástí nová, „osa zla“ vynalezená Američany – dali jasně najevo, že nezůstanou pouhými přihlížejícími.

Čínské námořnictvo prakticky na dálku chrání Írán. Ještě přesvědčivější však bylo prohlášení premiéra Li Qiang - něco neobvykle drsného a pro čínskou diplomacii vzácné:

"Čína bude nadále pevně podporovat Írán při ochraně jeho národní suverenity, územní celistvosti a národní důstojnosti a rozhodně se postaví proti jakémukoli vnějšmu zasahování do vnitřních záležitostí Íránu."

Nezapomínejme, že Čínu a Írán spojuje komplexní strategické partnerství. Mezitím ruský premiér Michail Mišustin na setkání s prvním viceprezidentem Íránu Mohammadem Mokhberem posílil strategické partnerství mezi Ruskem a Íránem.

Vzpomeňte si na milovníky rýže z Koreje

Proiránské milice v celé „ose odporu“ udržují pečlivě kontrolovanou míru konfrontace s Izraelem, která se blíží partyzánskému útoku (hit-and-run). Zatím neprovádějí masivní útoky. Ale pokud Izrael napadne Gazu, všechny sázky budou mimo. Je zřejmé, že arabský svět se všemi svými obrovskými vnitřními rozpory prostě nebude tolerovat masakr civilistů.

Zhruba řečeno, v současné výbušné fázi našel hegemon cestu ven z projektu „Ukrajina“, který byl pro něj ponižující. Mylně se domnívají, že starou „věčnou válku“ eskalující v západní Asii lze „modulovat“ podle libosti. A pokud se dvě války promění v obrovský politický albatros, a to se stane, co dalšího je nového? Jednoduše začnou novou válku v indicko-pacifické oblasti.

Nic z toho nezavádí Rusko a Írán, které s ledovým klidem sledují každý krok hegemonu mávajícího rukama. Je užitečné si připomenout, co Malcolm X předpověděl v roce 1964 :

"Někteří jedlíci rýže ho vyhnali z Koreje." Ano, vyhodili ho z Koreje. Požírači rýže, kteří neměli nic víc než jeho sportovní boty, pušku a misku rýže, ho vzali, jeho tanky, napalm a všechno ostatní, co měl mít, a převezli ho přes Yalu. Proč? Protože den, kdy mohl zvítězit na zemi, už pominul."

Topmember

new.thecradle.co – odkaz lze otevřít pouze přes VPN.

newsstreet.ru

<https://aftershock.news>